

πίναξ περιέχων τὰ ὀνόματα πάντων τῶν συνδραμόντων εἰς φιλανθρωπικούς σκοπούς κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη. Τῇ βοήθειά λοιπὸν πλαστῶν ἐγγράφων κακοηθέστατα παρακεχαραγμένων κηρύττουσι τὴν σύστασιν καὶ οἰκοδόμησιν ὀφθαλμοτροφείου, τὴν ἐπισκευὴν νοσοκομείου, τὴν ἀποκόμισιν τῶν ἐρειπίων πυρποληθέντος τινὸς χωρίου καὶ τὰ τοιαῦτα. Οἱ πράκτορες δὲ τῆς Ἑταιρίας ἔχοντες τὰ ἐγγράφα ταῦτα πάντα ἐν τάξει ἐπικεκρωμένα, ἀποστέλλονται εἰς διάφορα μέρη καὶ συλλέγουσι χρήματα, ἅτινα κατατίθενται ἐν τῷ ἐταιρικῷ ταμείῳ, ἐξ οὗ λαμβάνουσι οἱ πράκτορες πλὴν τῆς μερίδος αὐτῶν ὡς ἑταῖροι καὶ 30 % διὰ τὴν μεσιτείαν τῶν. Ἡ ἀστυνομία δραστηρίως ἐνεργήσασα, καὶ διὰ τῶν καταθέσεων ἑνὸς τῶν συλληφθέντων, κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ τινὰ τῶν ἀξιωσίμων μελῶν ἐν Βρεσλαβία καὶ Φραγκφούρτη, ἔνθα ὑπῆρχον ὑποκαταστήματα τῆς βδελυρᾶς ταύτης Ἑταιρίας.

*
* *

Ἡ στατιστικὴ ἀπέδειξεν ὅτι τὴν Γερμανίαν λυραίνεται στρατιὰ ὅλη ἐκ 200,000 ἐπαίτων εἰσπραττόντων κατ' ἔτος ὑπὲρ τὰ 80 ἑκατομύρια φράγκων. Ἡ ἐπαίτεια εἶνε σχετικῶς ἐν ἑκ τῶν μᾶλλον προσοδοφόρων ἐπαγγελμάτων. Εἰς ἐπαίτης, συλληφθεὶς ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, ἔφερον εἰς τὸ βολάντιόν του περὶ τὰ 20 φράγκα, πρὶν τριημέρου μόνον ἐπαίτειας. Μ.

Διατὶ φαίνεται

ΤΟ ΣΤΕΡΕΩΜΑ ΚΥΑΝΟΥΝ ;

Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἠρμηνεύθη πολυτρόπως, ἀλλ' οὐδέποτε ἐπαρκῶς. Κατὰ τὸν Χέλμχολς, τὸ ἡλιακὸν φῶς ἀντανακλάται ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ μορίων τοῦ ἀέρος. Τὰ μόρια ταῦτα, ὄντα λίαν μικρά, ἀντανακλάσι κατὰ προτίμησιν τὰ βραχύτατα τοῦ φωτὸς κύματα, δηλαδὴ τὰ κυανᾶ, ἀφίνουσι δὲ νὰ διέρχωνται δι' αὐτῶν τὰ μακρότερα κύματα, ἅτινα ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὸ πράσινον καὶ τὸ ἐρυθρὸν φῶς. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ξύλον, ἐπιφερόμενον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ὕδατος ἀκινήτου, ἀπομακρύνει τὰ λεπτότατα κυμάτια, ὅσα θὰ παρῆγε σταγῶν ὕδατος πίπτουσα ἐγγὺς αὐτοῦ· τὸ αὐτὸ δὲ ξύλον ἐν τοῖς μεγάλοις κύμασι τοῦ ἁγανοῦς ὠκεανοῦ θὰ ὠθεῖτο πῆδε κάκεισε, ὀλίγον ἢ οὐδὲν ἐμποδίζον τῶν κυμάτων τὴν πρόοδον. Ἐτέραν θεωρίαν μᾶλλον πιθανὴν ἀνέπτυξεν ἐν τῇ «Φιλοσοφικῇ Ἀποθῆκῃ» τοῦ Λονδίνου ὁ Νικόλς. Κατὰ τὴν θεωρίαν τοῦ Γιούγκ καὶ Χέλμχολς περὶ τῆς ἐντυπώσεως τῶν χρωμάτων, ὑπάρχουσι ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τρεῖς σειραὶ νευρικῶν ἄκρων· εἰς μίαν τούτων ἐπιδρῶσι κατ' ἐξοχὴν αἱ ἐρυθραὶ ἀκτίνες, εἰς τὴν ἑτέραν αἱ πράσιναι, εἰς δὲ τὴν τρίτην αἱ ἰοβαφεῖς. Ἡ τοῦ χρώματος ἐντύπωσις εἶνε ἀποτέλεσμα τῶν ἐντάσεων τῶν τριῶν τούτων

ἐπιενεργειῶν. Ἡ ἐπὶ τὰ νεῦρα ταῦτα ἐντύπωσις δὲν διατελεῖ εἰς εὐθείαν ἀναλογίαν πρὸς τὴν ἔντασιν τῆς ἀκτίνος, καθ' ὅσον τὰ διάφορα νευρικά ἄκρα ὑπόκεινται εἰς νόμους οὐχὶ τοῦς αὐτοῦς. Τὰ «ἰοβαφῆ» νεῦρα ὑπάρχουσι λίαν εὐαίσθητα ἀπέναντι ἀκτίνων σφῆδρα ἀσθενῶν· τὰ «πράσινα» τούναντιον καὶ τὰ «ἐρυθρά» νεῦρα καθ' ὅλου δὲν ἐνεργοῦσιν. Ὅσον αὐξάνεται τὸ φῶς κατὰ τὴν ἔντασιν, τοσοῦτον αὐξάνονται κατὰ τὴν ἐνέργειαν τὰ «ἐρυθρά» καὶ τὰ «πράσινα» νεῦρα, ἐν ᾧ τὰ «ἰοβαφῆ» ἀπανδῶσι καὶ θαμβοῦνται. Ἀπέναντι ἀκτίνων φαεινοτάτων καὶ ἀμαυρωτικῶν τὰ «ἐρυθρά» νεῦρα ὑπάρχουσιν εὐαίσθητότατα. Οὕτω δὴ ἐκ τῶν ἀπλῶν χρωμάτων, ὅσον αὐξάνεται ἡ λαμπρότης, τὸ ἐρυθρὸν καὶ τὸ πράσινον μεταποιοῦνται εἰς ξανθόν, τὸ δὲ κυανὸν γίνεται λευκόν. Τὸ ἡμερήσιον φῶς, κατὰ τὰς συνήθεις ἐντάσεις, ἐπιδρᾷ ἐξ ἴσου εἰς τὰς τρεῖς σειράς τῶν νευρικῶν ἄκρων· ἡ δὲ τελικὴ ἐντύπωσις εἶνε ἡ λευκότης. Ἀλλὰ τὸ ἡμερήσιον φῶς εἶνε αὐτὸ τὸ ἡλιακὸν φῶς, ἐξασθενούμενον ὑπὸ διαφόρων διακεχυμένων ἀντανακλάσεων. Αἱ εὐθεταὶ ἡλιακαὶ ἀκτίνες, ἐὰν τὰς ἀφῶμεν νὰ πέσωσιν ἐπὶ πράγματος ἄχρου, φαίνονται καὶ αὐταὶ λευκαί. Ἄλλ' ἐὰν πειραθῶμεν κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἀνεφελῶ ἡμέρας νὰ ἐνατενίσωμεν εἰς τοῦ ἡλίου τὸν δίσκον, ἔχομεν ἐντύπωσιν θαμβωτικωτάτου ξανθοῦ ἴτιο κιτρινοῦ. Κυρίως εἰπεῖν αἱ εὐθεταὶ ἀκτίνες δὲν διαφέρουσι κατὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ διακεχυμένου ἡμερησίου φωτός· ἀλλ' αὐτὰ τὰ «ἰοβαφῆ» νεῦρα δὲν δύναται νὰ μεταδώσωσι τὴν ἐνέργειαν φωτὸς τοσοῦτον ἰσχυροῦ. Ἡ σελήνη, ἔχουσα φωτιστικὴν δύναμιν ἀσυγκρίτως μικροτέραν τοῦ ἡλίου, φαίνεται λαμπρὰ καὶ δὴ λαμπρότερα τοῦ ἀνοικτοῦ στερεώματος. Μεταβαίνοντες ἀπὸ τῆς ἐντάσεως τῶν σεληνιακῶν ἀκτίνων εἰς τὰς προερχομένας ἐκ τινος ἀντιστοίχου μέρους τοῦ ἀνοικτοῦ στερεώματος, ποιῶμεν τὸ αὐτὸ μέγα βῆμα, ὡς ἀπὸ τῆς ἡλιακῆς λαμπρότητος εἰς τὴν σεληνιακὴν. Καθόλου, τὸ λευκὸν φῶς θὰ φανῇ μᾶλλον καὶ μᾶλλον κυανόν, ὅσον ἐλαττοῦται ἡ ἔντασις· οὗτος δὲ ὁ νόμος ἐφαρμόζεται ἐπὶ τὰ στερεώματα· ἐπειδὴ δὲ τὸ ὑπ' αὐτῶν ἀντανακλώμενον φῶς ἀποβαίνει μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀδύνατον, θὰ αὐξήσῃ κατὰ τὴν κυανότητα, καὶ ἐὰν μὴ μεταβληθῇ κατὰ τὴν σύνθεσιν τὸ φῶς δι' ἧς πάσχει ἀντανακλάσεως.

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

358.

Ἄλθες τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν δεῖγμα εἶναι ἡ ταπεινοφροσύνη, ὃ δὲ ταύτης ἀμοιρῶν ἐλαττωμάτων μετέχει· κρύπτει δὲ ταῦτα ἀπὸ

τῶν ἄλλοτριῶν ὀφθαλμῶν, πολλάκις δὲ καὶ ἀπὸ τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ, ἢ ὑπερφάνεια.

359.

Τὸν ἔρωτα ἔπρεπε νὰ ἀποπνίγωσιν αἱ πρὸς αὐτὸν ἀπιστίαι, δὲν ἔπρεπε δὲ νὰ ζηλοτυπήτις, ὅταν ἡ ζηλοτυπία αὐτοῦ εὐλόγους ἔχη αἰτίας. Μόνα δὲ τὰ πρόσωπα, τὰ μὴ δίδοντα εἰς ζηλοτυπίαν ἀφορμὰς, εἶναι ζηλοτύπου ἀγάπης ἀξία.

360.

Οἱ καὶ κατ'ἐλάχισον πρὸς ἡμᾶς ἀπισήσαντες ἀτιμάζονται ἐνώπιον ἡμῶν πολὺ πλείοτερον, ἢ οἱ τῶν μεγίστων πρὸς ἄλλους ἀπιστιῶν παραιτίοι.

361.

Ἡ ζηλοτυπία πάντοτε μετὰ τοῦ ἔρωτος συγγενᾶται, δὲν συναποθνήσκει ὅμως πάντοτε μετ' αὐτοῦ.

362.

Αἱ πλείσται τῶν γυναικῶν κυρίως δὲν κλαίουσι τοὺς ἀποθνήσκοντας ἐραστὰς αὐτῶν, διότι ἡγάπων αὐτοὺς, ἀλλ' ὅπως φανῶσιν ἀξιαγαπητότεραι.

363.

Δριμύτερον προξενεῖ ἡμῖν πόνον ἢ ἐξ ἡμῶν αὐτῶν βία, ἢ ἢ ἐκ δυνάμεως ἄλλοτρίας.

364.

Πᾶς τις καλῶς γινώσκει, ὅτι πάντα ἀπρεπές εἶναι τὸ περὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ γυναικὸς λαλεῖν· ἀλλ' οὐδεὶς ἀρκούντως ἐννοεῖ, ὅτι ἔτι ἀπρεπέστερον εἶναι τὸ περιαιτολογεῖν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Δὲν εἶνε ἡ κυρία Α*, ἥτις χορεύει ἐκεῖ κάτω; ἔλεγεν ἡ κυρία Β πρὸς τὴν κυρίαν Γ.

— Ναι, αὐτὴ εἶνε.

— Α, τί κακοκομμένον 'πού εἶνε τὸ φόρεμά της!

— Φοβερὰ κακοκομμένον· ἀλλὰ ἂν ἦτο καλοκομμένον δὲν θὰ τῆς ἐπήγαινε καθόλου.

* *

* Ἐν τινι χορῷ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ βάλς.

* Ἐκεῖνος. Τί εὐκολον καὶ πρόχειρον ὄργανον εἶνε τὸ κλειδοκύμβαλον! Ὁλόκληρον ὄρχηστραν ἔχει τις εἰς τὰς χεῖράς του καὶ ὅποτε θέλη.

* Ἐκείνη. Καὶ ἔπειτα τί θὰ ἔλεγε καὶ ἡ μητέρα μου ἐὰν μ' ἔβλεπεν οὕτω πως εἰς τοὺς βραχιονάς σας χωρὶς τὴν μουσικὴν.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Εἰς τὰς συναναστροφὰς καὶ τοὺς χοροὺς ὑπάρχουν τέσσαρα εἶδη ἀνθρώπων: οἱ ἐρωτόληπτοι, οἱ φιλόδοξοι, οἱ παρατηρηταὶ καὶ οἱ ἠλίθιοι.

Οἱ ἠλίθιοι εἶνε οἱ εὐτυχέστεροι (H. Taine).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὰ κατὰστικὰ τοῦ φορολογικοῦ γραφείου ἐν Γερμανίᾳ ὑπάρχουσιν 179 οἰκογενεαὶ ἔχοντες ἐτησίαν πρόσδοτον ἐνὸς καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμυρίου ταλλήρων καὶ 1240, ὧν ἡ πρόσδοτος ὑπερβαίνει τὸ ἐν ἑκατομμύριον μαρκῶν. Τοὺς πλείστους ἑκατομμυριούχους ἀριθροῦσιν αἱ παραρρήναιοι ἐπαρχίαι. Ἄλλ' ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ πολυαριθμότεροι εἶνε οἱ ἑκατομμυριούχοι ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεταῖς τῆς Ἀμερικῆς, ἐν Ἰνδικῇ, ἐν Γαλλίᾳ, ἀναλόγως δὲ τοῦ πληθυσμοῦ ἐν τῇ μικρᾷ Ὀλλανδίᾳ.

Ἡ ῥωσὶς ἠθοποιὸς Βαρβάρα Κοσσιακοβαῖσκα ὤφειλεν εἰς κρεωπώλην τινὰ 24 ρούβλια, προσρχόμενα ἐξ ἀγορᾶς κρέατος, καὶ τὰ ὅποια ἐδυσκολεύετο νὰ πληρώσῃ. Ἐσπέραν τινὰ ὁ κρεωπώλης μεταβαίνει εἰς τὸ θέατρον, ὅπου ἡ πελάτις του ὑπεκρίνετο τὸ κύριον πρόσωπον. Καταγοητευθεὶς ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῆς κυρίας Κοσσιακοβαῖσκα ὁ κρεωπώλης, ἐν τῷ μέσῳ παθητικατάτου τινὸς μέρους, ὅπερ αὐτῇ ἐπαίξεν, ἀνακράζει μὲ φωνὴν στεντορεῖαν «Βαρβάρα Κοσσιακοβαῖσκα, σᾶς χαρίζω τὸν μικρὸν ἐκεῖνον λογαριασμὸν τοῦ κρέατος». Εἰς τὴν ἀπροσδόκητον ταύτην φωνὴν τὸ κοινὸν κατελήθη ὑπὸ μεγάλου γέλωτος, ἡ ἠθοποιὸς ὅμως οὐδόλως εὐχαριστήθη καὶ κατεμήνυσε τὸν κρεωπώλην ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ ἐξυβρίσει.

Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ Ἰσραὴλ-πασᾶς, ὅστις ὡς γνωστὸν ἀποκατέστη ἐν Νεαπόλει, ἀσθενεῖ βαρέως. Φαίνεται ὅτι ὁ πρῶην κεδίβης ἠθέλησε νὰ ἐφαρμόσῃ κατὰ γράμμα τὸ περιφημον λόγιον: *Veder Napoli e poi mori*.

Ἐκ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κυνῶν ἐν Ἀγγλίᾳ εἰσεπράχθησαν ἐν ἔτει 1879 507,282 λιβρῶν.

Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Οὐγίου Οὐίτελλ ἐν Νεοβορᾶκῳ ἐγαράχθη τὸ ἐξῆς περίεργον ἐπιτάφιον· «Διέτρεξα τὰς πέντε ἡπείρους, ἐπεσκέφθην τὸ Πεκίνον καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐτάξαιδευσα ἐπὶ τοῦ πρώτου σιδηροδρόμου, διέτρεξα τὸν Ἀτλαντικὸν ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀτμοπλοῦ, ἐνανυάγησα ἐξάνκις, ἀφοῦ δὲ ὑπέστην πολλὰς δοκιμασίας πρὸς τακτοποίησιν τῶν πραγμάτων μου, κατέχω νῦν χώρον ἔχοντα μῆκος 6 καὶ πλάτος 2 ποδῶν».

Ἐν Λονδίῳ συνέβη τὸ ἐξῆς περίεργον· Ὅτε τὸ Σάββατον ὁ πάρεδρος Χάδλεϋ προσῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ δημαρχείου, ὑφ' οὗ δικάζονται αἱ πλείσται τῶν ἐν τῷ Ἄστει διενέξεων, ὁ γραμματεὺς ἀνήγγειλεν αὐτῷ ὅτι οὐδέμια ὑπόθεσις ὑπῆρχεν ἀναγεγραμμένη εἰς τὸ πινάκιον. Ὁ πάρεδρος ἀπήντησεν ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο ἐτίμα τὰ μέγιστα τοὺς ἄστοὺς καὶ τὴν ἀστυνομίαν, ὅτι πρῶτην φοράν κατὰ τὸ μακρὸν τοῦ στάδιον συνέβαινε παρόμοιον γεγονός, καὶ ὅτι συνέχαιρεν ἐγκαρδίως τοὺς συμπολίτας του. Εἶτα, κατ' ἀρχαῖον ἔθος, ὁ γραμματεὺς